

Llei 16/2006, del 27 d'octubre, del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 d'octubre del 2006 ha aprovat la següent:

Llei 16/2006, del 27 d'octubre, del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament

Exposició de motius

Les vies processals actualment vigents per les quals els creditors poden reclamar els deutes pendents de pagament consisteixen, a part d'especialitats com les reclamacions laborals o els arrendaments urbans, en els judicis declaratius, que es tramiten pels **procediments ordinari**, **abreujat** o de **mínima quantia**, en funció de la quantitat reclamada.

Aquesta Llei estableix un procediment especial mitjançant el qual el creditor d'un deute dinerari pot obtenir ràpidament un títol executiu que eviti haver d'acudir necessàriament a la tramitació d'un judici declaratiu, judici que ofereix al deutor la possibilitat d'utilitzar mitjans dilatoris a més dels consegüents costos que representa. Es tracta d'un procediment que vol completar l'oferta de mitjans existents per garantir la tutela judicial efectiva del dret del creditor i alhora pretén també descongestionar la feina dels tribunals i evitar la substanciació de bon nombre de judicis declaratius que requereixen practicar tots els tràmits processals que estableix la normativa processal encara que el demandat no es personi ni comparegui al procés.

Aquesta tutela judicial efectiva i ràpida del dret de crèdit dinerari permet al creditor acudir directament a la via executiva, sense fase prèvia de cognició del fons de l'assumpte, sempre que es tracti de reclamacions de quantitats líquides, exigibles i vençudes que tinguin una base documental i sempre que el deutor, degudament citat, no mostri cap oposició al deute. El procediment s'inicia per petició d'ordre judicial de pagament, que es presenta a la Batllia juntament amb els documents que donen suport a la reclamació, i que es transmet al deutor perquè en un termini de tretze dies hàbils pugui manifestar la seva posició en relació amb la reclamació efectuada, ja sigui pagant el deute reclamat ja sigui consignant l'import de la reclamació a disposició del creditor, fet que comporta l'arxivament del procediment, o bé manifestant expressament a la Batllia l'oposició a pagar la quantitat reclamada, expressant els motius de disconformitat; aquesta darrera postura comporta que la Batllia convoqui directament les parts per al tràmit de demanda d'acord amb els tràmits del judici declaratiu que correspongui.

En els altres supòsits, és a dir, si el deutor degudament citat no fa efectiu el pagament de la quantitat reclamada i tampoc no fa oposició expressa a la reclamació, el batlle dicta ordre de pagament de la quantitat reclamada mitjançant aute, i executa aquesta decisió pels tràmits d'execució de sentència ferma.

La possibilitat que el creditor tingui accés directament a la via executiva, sense contestació prèvia, està admesa per les legislacions dels països del nostre entorn geogràfic. També existia al Principat d'Andorra amb el procediment de l'ordre del batlle, que si bé estava basat en els usos i costums i era essencialment contractual (les parts pactaven en certs contractes que en cas d'incompliment serien executius per simple ordre del batlle), la jurisprudència s'encarregà de delimitar i de posar-hi limitacions com el fet de precisar que en cas d'oposició a l'ordre calia utilitzar el procés civil ordinari.

Aquests precedents i la vigència actual dels drets fonamentals continguts en la **Constitució** fan, d'una part, que l'oposició del deutor a la petició de reclamació impossibiliti dictar un aute amb força executiva, i que en aquest cas s'hagi d'acudir al procés declaratiu corresponent per resoldre l'assumpte i, d'altra part, que per tal de fer totalment efectiu el dret a la defensa s'imposa que la notificació de la providència admetent a tràmit la reclamació s'hagi d'efectuar al deutor personalment o mitjançant procurador a les dependències de la Batllia, i únicament en els casos degudament acreditats mitjançant informe del nunci judicial i del Servei de Policia judicial, en què es desconeix el domicili del deutor de forma que no pot ser localitzat, s'admet la citació per edictes.

Finalment, i per salvaguardar amb més intensitat encara els drets a la defensa i a un judici amb totes les garanties, es limita el dret al recurs contra les decisions dictades en aquest procediment a aquells supòsits en què s'al·legui vulneració dels requisits per considerar vàlida la citació del deutor.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat